

fundatia culturala
targu-jiu

COLUMNA

anul XXIII nr.91/2

2019

ISSN 1453-7982

-serie nouă-

critică și cronică:

Ion Hirghiduş
Romulus Modoran
Mircea M. Pop
Victoria Stolojanu-Munteanu
Vasile Tărăţeanu
Ion Trancău

proză:

Ion C. Duţă
Mihai Săvoiu

eseuri și studii:

Petru Ilie Birău
Sorin Lory Buliga
Antonela Liana Neamţu
Ioan Aurel Pop
Ion Popescu-Brădiceni
Mihai Sporiş
Denisa Maria Streulea
Ioana Cristina Ştefan

poezie:

George Călin
Marieta Căprăruşi
Ion Sabin Cerna
Stamatie Alex Constantin
Alensis de Nobilis
Florian Saioc
Mircea Tutunaru

restituiri:

Nicolae Diaconu
Maria Popeangă Cornoiu
Tudor Voinea

cugetări și reflecții:

Ionuț Caragea
Gheorghe Grigurcu

jurnal:

Eugen Ionesco
Rocselana Verdeş

informații diverse:

Redacția

reportaj:

Ion Elena
Alex Gregora

in memoriam:

Eli Gîlcescu
Vasile Ponea

interviu:

Mircea Liviu Goga cu Petre Țuțea

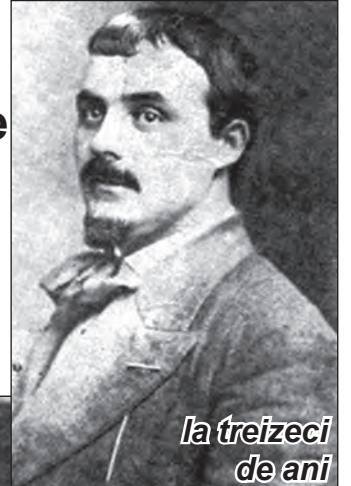
caietele COLUMNA

REVISTĂ TRIMESTRIALĂ DE LITERATURĂ ȘI ARTĂ

călugăr
la Cernica

Trei
ipostaze
argheziene

la treizeci
de ani

în ultimii ani de viață

traduceri:

Paula Romanescu
Victor Ştir

grafică:

Marin Colţan

să fim înțeleși

florian saioc

cităm din memorie:

„noi nu renunțăm la autonomie”
„nu putem să împărțim trecutul dar
putem împărți viitorul”
– Kelemen Hunor

ai să pricepi citindu-mă cuminte
că eu îmi știu puțința, neputința
de unul singur intru în cuvinte
că-n duhul lor mi-am transferat ființa

mă luminez cu fiecare-n parte
că eu nu pot să cânt în niciun cor
dar te avertizez pe mai departe:
pot la nevoie fi devastator

îmi voi trezi strămoșii din mormânt –
din Tisa până-n Nistru-s mulți eroi –
și vom păstra întreg acest pământ
crescut din noi și plămădit din noi

când HUNORII-au venit în țara mea –
nu-și amintește-n lume niciun OM
că Kelemen și-ar fi adus în șea
cu el și vreun „ținut autonom”

iar iapa cea sireapă pe care-a călărit
de-aproape un mileniu a murit
povestea a aflat-o tot poporul
apoi trecutul dar și viitorul

care au plecat mai demult din domeniu de definiție al poeticii limbii române. *Zei solari* în ipostaze de boabe ar fi spus poetul din Lancrăm, cu *semințe de zei* în brazdele terei, pune temeii îngeresc în copii, pentru îndumnezeire... poetul nostru.

De-a împreună cu tine, poete!, am fost pe urmele gândurilor tale! Ele mi-au inspirat cugețarea de mai jos:

Câte lumi pe lumea asta!
Câtă viață-n nesfârșire!
Tu întâiul, eu cu tine/suntem leatul spre vărsare/Râu și munte cu izvorul/ce ne înghite marea largă/
așezare-n judecată/albatroși să-nvățăm zborul/apoi ușori, topiți albastru/înrouați pe cer cu stele/om lăcrima-n torente lacrimi/om fulgii dalbe omături/În sân de maică-n așteptare/om sta soroc de limpezire/Porni-vom iar o nouă roată/ pe calea cursului de apă/ un nou izvor, aceeași matcă?

Doar prin viață, cu viață sporim conștiința. Ca să fim doi, două viori și îngerii să tresalte voioși, mi-am alăturat sita simțirii mele și numărătoarea izbânzilor, pe urcușul scării tale de lumină, să putem dobândi smerenia în afundul tainelor zăvoarăte comori și promisiuni ale izvorului nostru de-a împreună, cândva după evaporare și prelingere... Iată de ce? Prietene! Ți-am însoțit cuvintele sfintele și ele mi-au binecuvântat clipele. Te-ai adevărit limpezire de suflet și logos al zidirii celor pământene, în buna rânduială a celor ce gândesc în folosul cetății pământene, nădăjduind la Edenul mântuirii.

Aforisme

Ionuț Caragea

1. Doar umbra îi validează poetului certificatul de renaștere.
2. Pixul poetului lasă urme albastre pe hârtie, de parcă cerul ar păși pe zăpadă.
3. Hârtia - un sol mănos în care încolțesc vechile amintiri.
4. Norul e o pagină albă pe care vântul dorește să-și scrie autobiografia.
5. Luna este o insulă de lumină înconjurată de oceanul nopții.
6. Nu toate poemele ajung să trăiască în lumea aceasta. Sunt și poeme care dispar înainte de a fi botezate de lacrimi pe hârtie, sunt și poeme care n-au apucat să-și privească autorii și cititorii drept în ochi.
7. Poetul are două amante: singurătatea și umbra. În rest, slujește unui singur stăpân pentru a-și întreține iluziile.
8. Visul e o floare de noapte, dar, uneori, se deschide și ziua.
9. Dragostea e un vis înflorit în părul speranței
10. Sufletul peticește un cer sfâșiat de gânduri și iluzii rebele.
11. Luna e oglinda în care fericirea și-a îngropat chipul.
12. Visul e o corabie care își aruncă ancora în sângele poetului, așteptându-i sufletul să se îmbarce pentru o nouă călătorie.
13. Ne împlinim visele prin partea din noi care refuză tirania realității.
14. Când ești inspirat, orice cuvânt are mărimea universului și greutatea sufletului.
15. Uneori sunt suficiente niște cuvinte cheie pentru a deschide porțile universului. Trebuie însă să le rotești bine cu gândul în yalele minții.
16. Dumnezeu e perla după care te scufunzi în propria lacrimă. Uneori e cuvânt, alteori e tăcere.
17. Omului fără casă, nu-i poate arde decât inima.
18. Nu poți pune o lacrimă într-un tablou dacă nu îi dai puțină culoare. Chiar și absența are culoarea unei umbre.
19. Poetul e o lacrimă dezlănțuită, care face valuri pe tărâmul umbrelor.
20. Nebunia e cel mai bun dansator al minții. Numai un nebun poate ține pasul cu Dumnezeu.
21. Cu o singură mușcătură, Eva a eliberat timpul din măr. Și timpul a început să devoreze lumea întregă.